

உப்பளக் காற்றிலே
உயிரைக் கலைய விட்ட
எங்கள் பிள்ளைகளின்
கூர்முதி வளெளத்தில்
ஏற்றி வதைத்
வற்றெறிக் கொடியை
பற்றிப்
பரவசப் பட்ட
மனம்
ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தது!

நியம்தந்த களிப்பில்
அவசரமாய் வந்த
ஆனந்தக் கண்ணீர்
அது நியமானது!
பிறகனே போலியாய்
பாரட்டியும்..!
படாடலோபமும்..!

போர்க்களத்திலே வீழ்ந்தும்
கூர்முதி வளெளத்தில் சாய்ந்தும்
போனவர்களின் தியாகமும்
அவர்கள்
ஈன்றவர்கள் மனதை
பற்றி நிற்கும் சோகமும்
நாம் இங்கு
பாடி நிற்கவும்
பாரட்டி வகைகவமா..?
இல்லலை!
வாடி நிற்கும் எம்மவர்
வாழ வணேடும்
கபிழந்த எம்மவர்க்கு
கபிரை வணேடும்
ஓடி ஓடிக் களதைத் தவர்க்கு
ஓய்வு வணேடும்
போலியாய்
எதுவும் வணேடாம்..!

களிக் கும் மனங்களே
கசியுங்கள்
வற்றெறி கண்ட மண்
வற்றி நிற்கிறது
பற்றோடு கை கொடுங்கள்.

□□□□□□□□□□
□□□□□□□□

□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□

Written by சந் திரவதனா
Wednesday, 15 July 2009 05:24 -

29.4.2001